

Η ΣΥΝΘΕΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΔΙΟΜΗΔΗ ΣΠΙΝΕΛΛΗ

**ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΣΗΜΕΡΑ;**

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ
ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΟΠΑΩΝ

ΣΤΥΛ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ
ΤΩΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

Ο ΗΘΟΠΙΟΣ
ΜΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΑΛΗ ΦΑΣΗ

Η ΩΡΑ ΤΟΥ *κανονικού* ΑΝΤΡΑ

Οι ωραίοι πνίγηκαν στα χρέη. Ζήτω οι νορμάλ τύποι!

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ αποφεύγει τις ταμπέλες και κυκλοφορεί με άνεση στα συγκοινωνούντα δοχεία του design, του branding, του στυλ και της φωτογραφίας.

με ξενοδοχεία και καταστήματα.

Ο Σταύρος Παπαγιάννης μοιράζεται τη φιλοσοφία ζωής του, η οποία σε πείσμα των καιρών είναι μεταδοτικά αισιόδοξη. Ίσως επειδή απ' ό,τι φαίνεται ξέρει να ακολουθεί πρωτίστως την καρδιά και το ένστικτο. Σπούδασε Ιατρική στη Ρουμανία «από έρωτα, και μάλιστα πλατωνικό». Το plan A, λοιπόν, ήταν να σπουδάσει «Ιατρική, Ψυχιατρική και μετά κινηματογράφο». Έκανε, μάλιστα, και κάποιες εφημερίες έως ότου μαζί με τον -θεολόγο- αδελφό του άρχισαν να κάνουν βιτρίνες για τις μπουτίκ της Νίτσας Σαπουντζή. «Ένας γιατρός και ένας θεολόγος μού κάνουν τις βιτρίνες» μου έλεγε. Μας άφηνε να κάνουμε ό,τι θέλουμε και τα χαιρόταν, τα ένιωθε». Η μία δουλειά έφερε την άλλη, «κάπως μπλεχτήκαμε, κάπως κύλησε το ποτάμι και εμείς το ακολουθήσαμε».

Το plan B, λοιπόν, προέκυψε από μόνο του, αβασάνιστα και από την Ιατρική έμεινε στον Παπαγιάννη κληρονομιά ο πολυεπίπεδος τρόπος σκέψης, «το θάρρος και το θράσος να μπερδεύω τα πράγματα όπως τα μπερδεύω», όπως αποσαφηνίζει. Οι περίφημες βιτρίνες των αδερφών Παπαγιάννη ήταν αυτές που τράβηξαν την προσοχή του

«Πρέπει να κάνεις τα πράγματα όσο καλύτερα μπορείς και αυτό κάπου θα σε οδηγήσει»

Από τη Μαριλένα Αστραπέλλου

Στο άκουσμα της ερώτησης «Ποιον επαγγελματικό τίτλο θα δίνετε στον εαυτό σας;», ο Σταύρος Παπαγιάννης χαμογελάει πλατιά και απαντάει: «Αυτό είναι ένα ερώτημα που δεν το έχω απαντήσει ακόμη». Δύσκολη η αναζήτηση δεδομένου ότι ο αυτοπροσδιοριζόμενος και ως «Untitled 1958» έχει

συνδέσει το όνομά του με ουκ ολίγες εκφάνσεις της καλλιτεχνικής δημιουργίας: και γραφιστική, και διακόσμηση, και styling, και εικαστικές εγκαταστάσεις, και φωτογραφία. Αρχικά ως «DeArte», μαζί με τον αδελφό του Παναγιώτη, από το 1991 και εν συνεχεία ως Stage Design Office, μαζί με τον Γιώργο Κυριαζή, από το 1997 μέχρι και σήμερα.

Ηατάκα του Εζρα Πάουντ, «This is not a work of fiction nor yet of

one man», αναγράφεται στον τοίχο της εισόδου των γραφείων της εταιρείας Stage Design στην οδό Πειραιώς και αποτελεί το μότο του Παπαγιάννη. «Με εκφράζει, επειδή πάντα θέλω να συνεργάζομαι με ανθρώπους» λέει. Αναφέρεται στην «αόρατη» εσωτερική συνεργασία με τους ανθρώπους του γραφείου του, διότι οι εξωτερικές συνεργασίες είναι ορατές: με τον Κορρέ για το corporate imaging της εταιρείας Korres, με τη .Lak,

Γιώργου Κορρέ, ο οποίος γύρω στο 1996 επικοινωνήσε μαζί τους για να αναλάβουν τη διακόσμηση του φαρμακείου του στο Παγκράτι. Η σταθερή τους συνεργασία ξεκίνησε έναν χρόνο αργότερα.

Ο «τελείως αυτοδίδακτος» Παπαγιάννης πιστεύει ότι «πρέπει να κάνεις τα πράγματα όσο καλύτερα μπορείς, να είσαι ερωτευμένος με ό,τι κάνεις και αυτό κάπου θα σε οδηγήσει. Δεν χρειάζονται δεύτερες σκέψεις». ☒